

KORRESPONDENTIEBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VAKBONDEN AANGESLOTEN

bij de ' Syndikale Kommissie der Werkliedenpartij en der Onafhankelijke Vakbonden ,,

SEKRETARIAAT DER REDAKTIE :

J. BERGMANS

VOLKSHUIS Zaal 13, Jozef-Stevensstraat, 17, Brussel

Abonnement per jaar { België : 1 frank
Buitenland : fr. 1.50

ADMINISTRATIE :

Pieter LALEMAND

20, Willebroecksche Kaai, 20, Brussel

INHOUD :

Aan de Schatbewaarders der aangesloten groepen, bl. 35. — *Over het toekomstige internationaal-congres van werkeloosheid te Parijs,* bl. 35. — *Verslag van den Schatbewaarder,* bl. 36. — *Te Turnhout (een aanslag op de vrijheden der vakbeweging),* bl. 36. — *Belgisch syndikaal overzicht,* bl. 37. — *Internationaal syndikaal overzicht,* bl. 37. — *De uitsluitingen,* bl. 38.

Aan de Schatbewaarders der Aangesloten Groepen

Wij roepen de aandacht der schatbewaarders onzer groepen op art. 15 der standregels van de Syndikale Kommissie der Werkliedenpartij en der Onafhankelijke Vakbonden.

Dit artikel bepaalt dat de bijdragen — welke voor al de groepen verplichtend zijn — in de maand Januari vooraf moeten betaald worden.

Wij verzoeken de schatbewaarders er zich naar te gedragen en het bedrag hunner aansluitingen, 10 centiemen per lid en per jaar, wel te willen doen geworden aan Pieter Lalemand, Willebroecksche Kaai, 20, Brussel.

Over het toekomstig Internationaal Congres van werkeloosheid te Parijs

De vereenigde werkersklas van België wordt stelselmatig buiten het Belgisch Komiteit gesloten. Dit staat vast.

Waardoor zij zich gekrenkt voelt, is niet de afwezigheid van een harer leiders in den schoot van dit Komiteit, maar wel het gedacht dat de door haar in de kwestie aangenome strekking niet vertegenwoordigd is door een der personaliteiten welke dit Komiteit samenstellen.

Zoo wij de verslagen der voorgaande Kongressen der SYNDIKALE KOMMISSIE herlezen, en namelijk dit van het Kongres van 1908, vinden wij volgende beslissing :

1° *Ons ideaal blijft, overeenkomstig art. 4 van*

het 2° hoofdstuk van het programma der Werkliedenpartij: de algemeene en verplichtende verzekering door den Staat met behulp van de andere openbare machten, tegen het risico van onvrijwillige werkeloosheid;

2° *Ten allen tijde zouden de werklieden door al de middelen, waarover zij beschikken, moeten trachten tusschen te komen in de regeling der voortbrengst en der werkuren;*

3° *In tijd van nijverheidskrisis buitengewone toelage van wege de openbare machten ten voordeele der door de arbeiders ingerichte werklozenkassen, beproefd door de crisis.*

4° *Jaarlijksche toelagen der openbare machten ten voordeele der werkersverzekeringkassen tegen de onvrijwillige werkeloosheid, gesticht en bestuurd in volle onafhankelijkheid door de Vakbonden of door de gewestelijke en landelijke Federaties van beroepsvereeningen. De toelagen toegestaan door de gemeente, door de provincie, door het goevernement, moeten geschonken worden aan collectiviteiten van werklieden en niet aan individueliteiten;*

5° *Toelagen zullen insgelijks toegestaan worden aan de vakvereeningen en vakvereenigingsfederaties die het « viaticum » en de kosteloze plaatsing harer leden hebben ingericht;*

6° *De wet zou de patroons moeten verplichten ieder jaar te storten, hetzij een som tot verhouding tot het bedrag der betaalde loonen, hetzij een op hun profijten voorafgenomen aandeel, ten voordeele der werkersverzekeringkassen tegen de onvrijwillige werkeloosheid, gesticht in den schoot der vakbonden of der vakvereenigingsfederaties;*

7° *Het goevernement wordt uitgenoodigd een enkwest te doen in het land, en alle jaren een statistiek te publiceeren over de werkeloosheid.*

Het quarto dezer dagorde werd schier bij eenparigheid aangenomen; het duidt klaar aan welke gedragslijn de arbeidersklasse in die kwestie wil volgen.

Doch waarom heeft de SYNDIKALE KOMMISSIE geen vertegenwoordiger in dit Komiteit? Heel eenvoudig, omdat de zienswijze die hij daar zou uiteenzetten niet van aard is te behagen aan hen die de bemeestering der werkende klas beoogen.

Daar de inrichting zelve buiten het Kongres niet gesloten is, zou men zich kunnen afvragen wat ons protest betekent. Men zal er even de reden van begripen.

Het eerste punt der dagorde luidt :

« *Methodische inventaris der strijdinstellingen tegen de werkeloosheid en uiteenzetting der richting welke aan dien strijd in de verschillende landen gegeven wordt.* »

Men zou kunnen gelooven dat, gezien de manier waarop de kwestie is gesteld,

de collectiviteiten welke door haar afgevaardigden aan de conferentie van Parijs zullen deelnemen, haar zienswijze over dit belangrijk punt zouden kunnen uiteenzetten. Dat men van dit verkeerd gedacht terugkome. Tenauwernood zouden de uitgesloten der landelijke Komiteiten protest kunnen aantekenen en de stem verheffen ten voordeele der thesa die zij bijtreden. Met het cog op hen, heeft men in het voorafgaand reglement der conferentie een klein artikelken gelascht dat voor doel heeft hun den snavel toe te snoeren.

Oordeelt liever :

« *Art. 4. — Ieder landelijke afdeeling wordt verzocht een verslag te leveren over de vier eerste kwesties der dagorde. Daar de verslagen over de eerste (hooger- vermeldde) kwestie slechts een beschrijvend karakter moet aanbieden, zal er geen bespreking diensaangaande plaats vinden.* »

Daar het eerste punt der dagorde moest bedragen : « een methodische inventaris » en « een uiteenzetting der richting » van den strijd tegen de werkeloosheid, zouden de afgevaardigden een gedacht hebben moeten geven van de richting der kwestie in hun wederzijdsche landen. Wegens hooger aangehaalde beperking, zal er slechts een wisseling plaats grijpen van op voorhand door de landelijke afdeelingen opgemaakte verslagen; het verslag van België zal tendentius zijn, vermits het Belgisch Komiteit in dezen geest werd samengesteld.

Hetgeen een bewijs is van de gegrondheid onzer kritiek, is dat zij, die het initiatief genomen hebben van de samenstelling van het Belgisch Komiteit, zelfs geen oproep gericht hebben tot de mandatarissen der provincie Luik, de eerste openbare macht in België die zich met de zaak heeft bezig gehouden en het juist eens is met de dagorde van het Kongres der Syndikale Kommissie van 1908. Ook hebben zij de medehulp niet ingeroepen van het Werklozenfonds der stad Luik, hetwelk nochtans zekere gebreken, het Gentsche stelsel eigen, heeft verbeterd.

De methode der provincie Luik stelt een « richting der kwestie » voor, in België, welke als de beste wordt aanzien door de werkende klasse, want zij is minder geschikt om de bemachting der arbeidsklasse door de openbare machten in de hand te werken.

ALFONS GASPAR.

Verslag van den Schatbewaarder

Bonden die hunne bijdragen bij de Syndikale Kommissie in de maanden Mei en Juni 1910 aanbetaald hebben :

	LEDEN :
Overdracht :	38,577
Dokkersbond, Antwerpen	1,000
Bond der Broederlijke Wevers, Vilvoorden	30
Schildersvereniging, Brussel	250
Te samen :	39,857

* * *

Bonden die hunne bijdragen bij de Landelijke Wederverzekeringskas voor stakingen en uitsluitingen aanbetaald hebben :

	Leden	Frank
Overdracht :	8697	2,146.95
Centrale Vereniging der Tabakbewerders (Mei)	—	120.00
Federatie der Wolwassers en aanverwante takken, Verriers (Juli tot einde December)	—	300 00
Landelijke textielfederatie (Jan. tot einde Maart)	7205	1,095.75
Lettergietersvereniging van Brussel, (Januari einde December)	83	49.80
Te samen :	16,085	3,712.50

De Penningmeester, P. LALEMAND,
20, Wille roekkaai, Brussel.

TE TURNHOUT

Een aanslag op de vrijheden der vakbeweging

Den 17^e juni zijn de papierbewerders der firma «La Turnhoutoise» in staking gegaan, ten getalle van 101, waaronder 82 papierschilders en papierverwerkers voor de boekbinderij en kartonneering, 11 leerjongens en 8 steendrukkers. Deze laatsten zijn bijzonderlijk gebezigd voor het drukken der speelkaarten.

De werklieden hebben het fabriek verlaten, om zich te verzetten tegen de stichting eener voorzienigheidskas voor weduwen en weezen, welke het bestuur van «La Turnhoutoise» wilt invoeren, met de eenige bedoeling den werkersvakbond uit te roeien, door de arbeiders te dwingen wekelijks 25 centiemen te betalen. (Artikel 3 van het reglement van de kas voor weduwen en weezen).

Dit zelfde reglement bepaalt insgelijks, in artikel 3, dat elk gehuwde arbeider of bediende van die kas kunnen deelmaken, op voorwaarde dat hij geen lid is van 't een of ander syndikaat of bond.

Hetzelfde artikel luidt ook dat het bestuur der weduwenkas het recht heeft, naar gelang den geldelijken toestand der kas, de uitleggen te vermeerderen of te verminderen.

Artikel 8 van dit vermaard reglement verklaart vervolgens dat zullen ophouden deel te maken van de kas :

- De werkende leden die de fabriek «La Turnhoutoise» verlaten ;
- die de uitleggelden niet regelmatig betaald hebben ;
- zij die door de eene of andere wettige reden

door den Bestuurraad der Maatschappij of door een bestuurder zouden weggezonden worden ;

D) zij die niettegenstaande hunne aansluiting aan onze Voorzienigheidskas, onderduims BLIJVEN DEELMAKEN VAN DEZE OF GENE VAKVEREENIGING. (In dit laatste geval is de wegzending van het fabriek ook verzekerd).

Alle de andere artikels van het reglement hebben dezelfde waarde.

Als voordeel, buiten den onderstand, voorzien als te betalen aan de weduwen (onderstand die verschilt van fr. 3.50 tot fr. 8.50 per week, volgens het getal weezen, verklaart het Bestuur insgelijks dat de leden der fabriek, deelmakende van de voorzienigheidskas, zooveel het den bestuurder mogelijk is, zullen bevoordeeld worden in het bekomen van opslag of verbetering (verhooging hunner plaatsen).

En voor het sluiten, luidt dat zonderling reglement insgelijks dat al het mogelijke zal gedaan worden om den GETROUWEN EN VOORBEELDIGEN WERKMAN eene toelage van 200 franken 's jaars te bezorgen, op den OUDERDOM VAN 65 JAREN.

Het Volk, antisocialistisch dagblad van Gent, heeft dat reglement gedoopt met den naam van « Onding », iets dat niet mag bestaan, een fabelachtig gedrocht, eene onredelijkheid.

Men zal dan wel begrijpen waarom onze kameraden de invoering dezer kas niet willen laten gebeuren.

De leden van den kristen vakbond aanzagen den toestand zoo ernstig als de socialistische vereenigden. In eene algemeene vergadering die Vrijdag 17^e juni plaats greep, besloten de werklieden van de katholieke vereeniging, met algemeene stemmen, de volgende dagorde, en maakte ze de bevolking van Turnhout kenbaar :

« De Christene Papierbewerders van Turnhout gisteren in buitengewone algemeene vergadering bijeengeroepen, hebben eenparig volgende dagorde gestemd :

1° Wij teekenen protest aan tegen de statuten van de Voorzienigheidskas voor Weduwen en Weezen, onlangs gesticht in «La Turnhoutoise» ; en wij verzoeken al de werklieden er geen deel van te maken.

2° Wij besluiten niet te dulden dat een enkel lid onzer vereeniging, enkel omdat hij vereenigd is, zou benadeeld of weggezonden worden.

3° Wanneer het door feiten voldoende bewezen zou zijn dat er tusschen al de patroons een akkoord bestaat, hetzij om geen andere dan onvereenigde werklieden meer aan te nemen, hetzij om werklieden uit een ander fabriek komend niet meer te aanvaarden, zal onze vereeniging er zich door alle middelen tegen verzetten.

4° Wij beslissen dat geen enkel onzer leden het werk der stakers zal mogen verrichten, en dat we krachtdadig de onderkruiping van andere zullen tegenwerken.

Om zijne kas voor weduwen en weezen te kunnen opdringen, heeft de bestuurder van «La Turnhoutoise» voor geen enkele drukking geweken. Twee dagen voor de staking heeft hij het volgende bericht doen aanplakken :

« Vermits er stakingsgeruchten in omloop zijn, noodig ik u uit wel te overdenken vooraleer de arbeid te verlaten, want al degenen die zich zullen veroorlooven te staken, zullen in «La Turnhoutoise» NOCH ELDERS nog binnen geraken. »

De leden van de socialistische vakvereeniging

antwoordden op deze bedreiging, door de Vrijdag 1^{en} Juni in staking te gaan.

De leden van de kristene vereeniging, ten getalle van 14, verlieten den arbeid op Maandag 20 Juni.

Wij hebben aan den kristenbond voorgesteld samen een gemengd verdedigingskomiteit te stichten. Op 21 Juni, hebben wij het voorstel opnieuw gedaan.

M. den abt Janssens, bestuurder der maatschappelijke katholieke werken van het arrondissement Turnhout, verklaarde ons dat de kristen vereeniging het niet noodig achtte een gemengd komiteit te stichten, doch dat wij ons volkomen kunnen zien en in gemeen akkoord onderhandelen om te betrachten de intrekking van het reglement te bekomen. Het was den Dinsdag 21 Juni dat de heer Janssens ons die verklaring deedt.

Dinsdag 21 Juni, zijn één afgevaardigde van de Kristen Vereeniging, één van den Socialistischen Vakbond, den abt Janssens en Bergmans, schrijver der Syndikale Kommissie der Werkliedenpartij en der Onafhankelijke Vakbonden bij den heer bestuurder van «La Turnhoutoise» gegaan om te onderhandelen voor de intrekking van het reglement. De vier afgevaardigden hebben dan nogmaals kunnen doorgronden wat de heer Lambrechts wilde. Hij stelde ons eenige toegevingen voor aangaande de uitdrukkingen van den tekst van zijn reglement, doch er kwam reeds duidelijk uit zijne gezegdens dat hij er voor alles aan hield zijne kas voor weduwen en weezen in te voeren. Op een gegeven oogenblik, stelde den abt Janssens aan den bestuurder voor een referendum onder het werkliedenpersoneel in te richten, ten einde te weten of de arbeiders de kas voor weduwen en weezen verlangden.

M. Lambrechts weigerde vlakaf, er bijvoegende dat indien het reglement niet uitgedeeld was, hij het niet meer zou aanvangen, doch nu zijn eigenliefde in 't spel stond, het niet kon intrekken.

Vooraleer naar «La Turnhoutoise» te gaan, hadt den heer abt Janssens aan Bergmans de volgende overeenkomst overhandigd, met verzoek deze te teekenen :

» Turnhout, 20 Juni 1910.

« Ondergeteekenden verbinden zich tijdens de onderhandelingen met den heer Lambrechts, bestuurder van «La Turnhoutoise» enkel de volgende vragen, in naam hunner vereenigingen, te stellen :

1° Dat hij de werklieden zonder brutaliteit of tergerijen zou behandelen ;

2° Dat hij geen gevolg zou geven aan zijn ontwerp van voorzienigheidskas voor weduwen en weezen. »

Voor de Christene Papierbewerders :
JOZ. JANSSENS.

Voor de Socialistische Papierbewerders :
JAN. BERGMANS.

Wat is er nadien gebeurd ?

Woensdag 22 Juni gaat den heer Pater Rutten, algemeene schrijver der kristene vakvereenigingen van België, alleen, met M. Lambrechts onderhandelen. Deze laatste zou hem verklaard hebben :

« 1° De werklieden zullen noch rechtstreeks noch onrechtstreeks gedwongen worden deel te maken van die voorzienigheidskas ;

» 2° Die deelmaken van die kas zullen op

de fabriek niet bevoorrecht worden noch in loon noch in andere voorwaarden van het werk ;

» 3° Het samenstellen van den beheerraad dier kas mag veranderd worden op zulke wijze dat de werklieden en het bestuur der fabriek er gelijk getal stemmen zullen hebben ; de bestuurder heeft verklaard er zelfs geen bezwaar in te zien dat een werkman voorzitter zal zijn ;

» 4° De werkman die zou doorgezonden worden of die de fabriek verlaat, zal recht hebben op de terugbetaling van al de gestorte gelden ».

M. Rutten heeft eene schriftelijke bevestiging van deze verklaringen gevraagd.

En den heer Lambrechts zendt hem de volgende brief :

Waarde Heer Pater Rutten,

» Zooals ik het U gisteren zegde, houd ik » staan geen enkel mijner werklieden, die » vereenigd zijn, te zullen benadeelen, ook » niet zal vervolgen. DIT IS NOOIT MIJN DOEL » GEWEEST. Liefdadigheid alléén is hetgeen » ik zinnens was te verrichten.

» Ik blijf NATUURLIJK vrij indien ik GEGRONDE REDENS heb, een niet-vereenigde » of ook vereenigde werkman den toegang » der fabriek te verbieden, dus dezelve van » mijnen dienst te ontslaan, doch wees verzekerd dat ik het slechts dan zal doen als » HOOGST NOODIG. Een ding blijft vast dat » de stichting der kas gedaan is, en zal blijven bestaan.

» Ik hoop dat U een goed einde zult kunnen stellen aan die zaak, veel te droevig » voor verschillende huishoudens

» Aanvaard, waarde heer Rutten, met mijnen dank mijne oprechte gevoelens. »

(Get.) LAMBRECHTS.

Wij vragen ons af hoe Pater Rutten vertrouwen heeft kunnen stellen in dit schrijven. Bewijzen de uitdrukkingen van dezen brief niet duidelijk dat de bestuurder van « La Turnhoutoise » zijn personeel wilt rollen en dat hij insgelijks Rutten gerold heeft.

Laat ons eens zien. Wij gaan de uitdrukkingen van den brief ernstig nagaan.

M. Lambrechts verklaart dat hij vrij blijft een arbeider te weigeren of door te zenden, *wanneer hij gegronde redens heeft*. Zal hij deze GEGRONDE REDENS niet vinden wanneer hij zal willen ? « Als men een hond wilt mishandelen, vindt men steeds een stok », zegt een oud spreekwoord.

Als M. Lambrechts aan een werkman zal gevraagd of doen vragen hebben, door een zijner bedienden, door een onder-bezitter of door een meestergast, om van ZIJNE kas deel te maken en dat de arbeider zich zal veroorloofd hebben te weigeren er lid van te worden, zal hij dan geen middel vinden om, eenige dagen later, de eene of andere reden te zoeken die hem zal toelaten de werkman door te zenden ? Hij kan zooveel *grondige redens vinden die hij zal verlangen te vinden om tot zijn doel te komen*.

En de leiders van den kristen vakbond willen zulks niet zien, niettegenstaande zij zoowel als wij de bedoelingen kennen van den heer Bestuurder. Want, inderdaad, zijn zonderling reglement veroorlooft ons wel de ware bedoelingen der patroons van « La Turnhoutoise » te waardeeren en te raden

De kas is gesticht en zal blijven bestaan, schrijft de heer Lambrechts.

Waarom houdt hij daar zoo sterk aan ?

Omdat zulks het begin is der uitvoering van een plan, gesmeed door de patroons der Kempen, voor de vernietiging der vakbeweging.

De kristene leiders weten het goed. Zij hebben liever de stakers, leden van de katholieke vereeniging, gedwongen den arbeid te hernemen en de strijd voor het behoud der vakvereenigingen te Turnhout, te verlaten. Zooveel te erger voor hen

De werklieden der Kempen en van gansch België zullen hunne zwakheden en hun verraad waardeeren.

De syndikale vrijheden zullen zonder de hulp van den kristen bond verdedigd worden. Onze kamaraden papierbewerkers zullen strijden tot den dag waarop M. Lambrechts er zal in toegestemd hebben zijn ontwerp van stichting eener kas voor weduwen en weezen in te trekken, *welke de arbeiders niet gevraagd hebben*.

De arbeidersbevolking van 't land is reeds bereid om ze in hun strijd te steunen.

* * *

Er bestaan te Turnhout zeven firma van de papiernijverheid en de fabricceering der speelkaarten.

Deze zeven fabrieken bezigen omtrent 1,450 werklieden en leerjongens. Er zijn ongeveer 50 t. h. vereenigde werklieden, waaronder bijna de helft in den bond bij onze Syndikale Kommissie aangesloten.

Het Belgisch proletariaat gaat aan de arbeiders van gansch het land toonen dat, noch den aanval der patroons, noch het verraad der leiders van de kristen vereeniging, niet zullen gelukt hebben onze syndikale en samenwerkende inrichtingen der Antwerpsche Kempen uit te roeien. Onze kamaraden zijn vol moed en geestdrift.

Reeds strijden twee kristenen die de arbeid hernamen, opnieuw in onze rangen. Deze laatsten hebben begrepen dat zij misleid zijn geworden door diegenen die hen zouden moeten verdedigen en die hen integendeel leveren aan de brutaliteit van een onbewuste en ruwe bestuurder.

Weldra zullen de werklieden de overwinning behalen, want gansch de bevolking is met hen en het proletariaat zal krachtig steunen.

Dat onze kamaraden van al de vereenigingen hun penning storten voor den vakbewegingskamp der Kempen en de overwinning is verzekerd.

De gelden sturen aan Jan Bergmans, *Volks-huis*, Brussel.

Belgisch Syndikaal Overzicht

De Werkstakingen

In de Glas-Beker-en Flaconnijverheid.

— De Landelijke Federatie der Glasarbeiders ondergaat op dit oogenblik den aanval vanwege de Patroonsvereeniging der Glasnijverheid van België. De patroons zoeken zoo wat overal de vereenigde werklieden allerhande moeilijkheden aan te doen en stellen die laatsten in de noodzakelijkheid zich te verdedigen en zich te verzetten tegen de handelwijzen hunner patroons.

*. Te *Havré-Ville* werden op 8 April vijf werklieden weggezonden, onder voorwendsel dat zij de werklieden eener ploeg aangezet hadden het werkhuis te verlaten, zoo het Bestuur wilde voortgaan met slechts eenige uren per nacht te laten werken. Na dat de direktie aan den vakbond

schriftelijk bericht had gegeven dat, indien hij zich langer wilde verzetten tegen het wegzenden der werklieden, het werkhuis 's anderendaags 11 April zou gesloten worden, werd er door het geheel personeel besloten tegen die wegzending protest aan te teekenen.

De strijd nam dus aanvang van 11 April af. Sedert dien wordt de kamp moedig gevoerd door onze vrienden, niettegenstaande het dertigtal stakingsbrekers die een gedeelte van het personeel zijn komen onderkruipen.

Niemand onder te vereenigden heeft zijnen strijdpost verlaten. In 't begin waren de stakers ten getalle van 47 en nu nog blijven er 40 te ondersteunen.

*. Te *Morialmé* is er insgelijks een conflict uitgebroken onder de flaconblazers. Zij protesteeren tegen de onrechtvaardige wegzending van een hunner werkgenooten. Onze vrienden wijken uit om de kosten der Federatie te verminderen. Het conflict duurt sedert 16 Mei. In 't begin waren er 75 stakers, nu blijven er nog 58.

*. Te *'s Gravenbrakel* zijn de glasslijpers in strijd sedert 31 Maart om insgelijks protest aan te teekenen tegen het wegzenden van 3 hunner werkgezellen. Hier is de strijd gansch verloren. In 't begin waren er 7 stakers nu blijven er nog 4 over.

∴ Te *Familleureux* hebben de glasarbeiders het werk opgezegd. Zij hopen tot een vergelijk te komen met het Bestuur aangaande de kwesties die tot het conflict aanleiding gegeven hebben (*wijziging aan het tarief der persers en afranders die het artikel « jambe tirée » vervaardigden*).

Op 16 Juni was er nog geen oplossing gevonden. Wij hopen thans dat tegen den 20sten, datum waarop de preadviezen moeten afgeleverd worden, de direktie de eischen van het personeel zal inwilligen ; zij heeft overigens zelf bekend dat de vorderingen van het personeel gegrond zijn.

∴ Te *Manage*, in de Glasblazerijen van M. Castelain, hebben de glasslijpers sedert 15^{en} dezer het werk opgezegd om protest aan te teekenen tegen het wegzenden van een hunner werkgenooten. De opzegtermijn bestaat uit 45 dagen.

Overal hebben de barons der glasnijverheid zich het wachtwoord gegeven om de werklieden te tergen, door te zenden, uit te hongeren en den oorlog aan te doen.

De bazen der glasnijverheid spelen met het vuur, wij zullen hunne kuiperijen wel weten te verijdelen.

Internationaal Syndikaal Overzicht

Uit de Loonstatistiek

der Centralen Metsersbond in Duitschland

Nu er door onze Duitse kameraden een hevige strijd wordt gevoerd tegen de ondernemers van het Bouwvak, achten wij het noodige eenige uittreksels van hunne loonstatistiek mede te deelen.

Het centraalbestuur der Duitse metsers heeft sinds zijn bestaan veel arbeid verricht om den stand der loon- en arbeidsvoorwaarden zonder tegenwerking vast te stellen. Het mag ook aangenomen worden, dat het gelukt is dank aan hare

omvangrijke en in korte perioden herhaaldelijke verhoogingen. Nadat in het jaar 1906 de loontabels van 1905 verschenen waren, bedroeg het uurloon der metsers uitzonderlijk de arbeiders der bijzondere beroepen in Duitsland gemiddeld 44,5 Pf. tegen 34 3 Pf. in 1895. In de tien laatste jaren bedraagt de loonverhoging alzo rond de 10 Pf. Rekent men de bijzondere arbeiders er bij (plafonneerders, cementeerders, enz.), dan bedroeg het gemiddeldloon 46 Pf. in het jaar 1905 en de verhoging daarmee rond de 11,5 Pf. De vaststelling van loon is toen voor 218,660 metsers in 13.300 arbeidsoorden gemaakt geweest.

In het jaar 1906 hadt de metsersbond nog geene statistiek opgenomen, het is maar eerst in 1908 in den tijd van den huishoudelijken ongunstigen toestand. Van daar komt dat tijdens 1905 het uurloon der metsers weder rond de 3,5 Pf. verhoogd is. De gemiddelde uurloonen vergeleken in 1895 en 1908 geven de volgende tabel :

In 36 groote steden (loondistrikten) met 308 werkplaatsen is het uurloon der metsers rond de 20,12 Pf. geklommen. In *Königsberg* bereikte de kleinste verhoging 12 Pf., de grootste verhoging was van 25 Pf. in *Berlijn*. Het kleinste loon was in 1905 van 28 Pf. in *Plauen*, in 1908 was het reeds van 45 Pf.; het hoogste loon werd betaald in *Hamburg-Altona* met 60 Pf. in 1895 en met 80 Pf. in 1908.

In 87 loondistrikten met 509 arbeidsoorden, gelegen in de omgeving der groote steden, is het gemiddelde uurloon van 18,83 Pf. verhoogd.

In *Offenbach a./M.* bereikte de kleinste loonverhoging 12 Pf.; de hoogste verhoging in *Königs-Wüsterhausen* 35 Pf. In 1895 waren de kleinste loonen in *Markranstadt* van 27 Pf. (In 1908 waren zij reeds van 55 Pf.) en in 1908 van 48 Pf. in eenige omstreken van *Frankfurt-a./M.*

In 38 der groote steden en gemeenten tellende van 50,000 tot 100,000 inwoners, met 314 arbeidsoorden, is het uurloon der metsers rond de 16,07 Pf. verhoogd.

Het kleinste uurloon in *Gleiwitz* in 1895 was van 22 Pf.; het grootste in *Harburg* van 55 Pf.

Beide oorden hebben hunne volgorde behouden: *Gleiwitz* met 40 Pf., *Harburg* met 80 Pf. Eene betrekkelijke nog hoogere verhoging dan *Harburg* hadden *Mühlhausen (i.) E.* van 29 op 55, *Potsdam* van 38 op 65 en *Spandau* van 40 op 73 Pf. De kleinste loonverhoging in deze groote genoemde steden bedroeg 10 Pf.

Van de steden van 30,000 tot 50,000 inwoners zijn er 43 steden (loondomeinen) met 276 werkplaatsen. Het uurloon is gemiddeld van 15,49 Pf. gestegen. In 1895 bedroegen de kleinste loonen in *Opplen* 22 Pf. en in 1908, in de zelfde plaats, van 33 Pf. In *Solingen* was het hoogste loon van 40 tot 58 Pf. Eene loonverhoging boven 18 Pf. hebben 7 loondistrikten vast te stellen, waaronder *Solmar (i.) E.* van 27 op 50 Pf.

In 76 loondistrikten der groote steden van 20 tot 30,000 inwoners met 521 werkplaatsen bedroeg de gemiddelde verhoging van het uurloon 13,87 Pf. De nederigste vooruitgang gebeurde in *Neustadt (i.) Oberschl.* van 18 op 29 Pf. de hoogste in *Neumünster*, van 42 op 56 Pf. De grootste verhoging was in *Eberwalde*, van 26 Pf. (van 30 op 56).

In de steden voor 10,000 tot 20,000 inwoners strekte de statistiek zich uit op 184 loondistrikten met 1496 werkplaatsen. De gemiddelde loon-

verhoging in die distrikten bedroeg 14,27 Pf. per uur. Het kleinste uurloon bedroeg in het jaar 1895 te *Léobschütz* 18 Pf. in 1908, in het zelfde midden 30 Pf.; het hoogste loon bestond te *Elms-horn* en *Itzehoe*, in 1895, op 42 Pf.; in 1908 in *Hürhowen* op 60 Pf.

14 loondistrikten hebben loonverhogingen van 20 Pf. en meer bijgebracht, *Fürstenwalde* bereikt met 24 Pf. (van 31 op 55 Pf.) de grootste vermeerdering

De loonstatistiek verspreidt zich op de kleinere steden, en wel op 279 loondistrikten der steden van 5,000 tot 10,000 inwoners, op 432 loondistrikten der steden van 2,000 tot 5,000 inwoners en op 211 loondistrikten met minder dan 2,000 inwoners.

Eene vergelijkingstatistiek voor de jaren 1895 en 1908 bestaat er nog niet, maar de laatst verschenen cijfers van den Centralen Metsersbond bewijzen dat in de tien jaren, van 1895 tot 1905, de loonverhogingen in de kleine steden rond 7 2/3 Pf. bedroegen; ongeveer de helft van hetgeen in de groote steden behaald werd; uit de verschillende statistieken van 1900 blijkt integendeel dat de loonverhoging tot daar, rond 13 Pf. bedraagt in de distrikten der steden hebbende minder dan 2,000, van 2,000 tot 5,000 en van 5,000 tot 10,000 inwoners.

Laat men de verschuiving, in het belegsels der arbeidsoorden tijdens 1905 weg, (in 1908 was het getal der gebezigten werklieden in de distrikten der groote steden kleiner, dees jaar heeft men de cijfers van 1905 bereikt), zoo bestaat er over het getal personen die rechtstreeks aan de loonverhoging deelnamen de volgende tabel :

	Belanghebbende metsers 1905	Loonverhoging per uur van 1895-1908
1. Distrikten met 100,000 en meer inwoners :	—	—
A) De groote steden . . .	60,613	20.12 Pf.
B) De oorden der kortere omgevingen . . .	7,656	18.83 «
2. Met 50,000—100,000 inw.	16,719	16.07 »
3. » 30,000—50,000 »	15,266	15.49 »
4. » 20,000—30,000 »	14,563	13.87 »
5. » 10,000—20,000 »	25,901	14.27 »
6. » 5,000—10,000 »	22,677	13.00 »
7. » 2,000—5,000 »	21,366	
8. » minder dan 2 000 »	6,753	
	101,513	16.20 Pf.

Hierbij komen nog 11,629 bijzondere metsers, die van 1895 tot 1905 eene gemiddelde uurverhoging van rond de 20,51 Pf. bereikt hadden. In 1908 hebben de loonen der bijzondere metselaars niet verhoogd geweest, maar wat men mag verzekeren is dat de loonverhoging der bijzondere metsers niet min dan de anderen achter gebleven is.

(Te volgen.) (Vertaald door J. B., Zoon.)

De Uitsluiting in de Bouwnijverheid VAN DUITSCHLAND

Naar uit Dresden gemeld wordt, besloot het algemeene scheidsgerecht in zake de staking in de bouwbedrijven op donderdag 23 dezer het volgende :

De arbeidstijd wordt te Frankfurt am/Main, Offenbach, Mannheim, Ludwigshafen en Wiesbaden te beginnen met 1° April 1911 tot op 9 1/2 uur verminderd. Voor de overige plaatsen wordt een verkorting van arbeidstijd verworpen.

Waar echter de arbeidstijd meer dan 10 1/2 uur is, wordt hij 1° April 1911 tot op 10 1/2 en 1° April 1912 tot op 10 uur verkort.

In genoemde plaatsen wordt de loonsverhoging aldus vastgesteld, dat zij dadelijk 2 Pfg., den 1° April 1911 4 Pfg. en den 1° April 1912 weer 2 Pfg. zal bedragen.

Waar de verschillen tusschen de loonen der metselaars en die der opperlieden meer dan 13 Pfg. bedragen, zullen zij in het tweede contractjaar, door een verhoging der loonen van de opperlieden, met 2 Pfg. verminderd worden.

In plaatsen met minder dan 10,000 inwoners, waar de verkorting van den arbeidstijd gedurende den duur van het contract 1 uur bedraagt, heeft deze loonsvereffening slechts voor de helft plaats.

Daarmee heeft het scheidsgerecht zijn arbeid, zoo goed als beëindigd. Volgens verklaring van een der leden van het scheidsgerecht, was dit natuurlijkerwijze niet in staat alle ingekomen voorstellen in behandeling te nemen.

Daarom ook werden de plaatselijke verschillen niet tot een oplossing gebracht; deze zullen door plaatselijke comité's moeten worden opgelost.

Het scheidsgerecht stond bij de vervulling van zijn taak voor groote moeilijkheden. De geschillen werden dan ook, om zoo te zeggen, niet opgelost, maar de knoop werd eenvoudig telkens doorgehakt.

Op het buitengewoon congres van de Metselaars en opperlieden, dat te Charlottenburg gehouden werd, was veel ontstemming over de uitspraak van het scheidsgerecht merkbaar.

Bömelburg echter, hoewel ook niet ten volle bevredigd, beval het aannemen ervan aan. In 16 loongebieden, deelde hij mede, die 394 plaatsen omvatten komt in de plaats van den 10 uren werkdag de 9 1/2 uren, terwijl in 24 loongebieden met 441 plaatsen de werkdag van 11 op 10 uur wordt teruggevoerd.

Verder krijgen daar, waar het loonverschil tusschen metselaars en opperlieden meer dan 13 Pfg. bedraagt, de laatsten een pfenning opslag. Bij zeer matige berekening komt de 5 pfenning (3 cent) loonopslag 235,000 arbeiders ten goede, 4 pfenning krijgen 150,000 arbeiders. Men mag aannemen dat de loonverhoging het thans 500 000 geldt, terwijl 30,000 arbeiders in de vermindering van arbeidstijd deelen. Deze krijgen nog hoogere loonsverhoging.

De spreker noemde dat een aannemelijk resultaat, hoewel onbevredigend.

Er ontspon zich een zeer levendig debat, waarin verschillende sprekers hun teleurstelling uitspraken over de hun inziens onvoldoende resultaten, die de uitspraak van het scheidsgerecht bracht. Andere kwamen echter met kracht voor de aanname op. Het slot is geweest dat de metselaars met 205 tegen 54 en de opperlieden met 88 tegen 17 de uitspraak van het scheidsgerecht aanvaard hebben.

In de loop van de week wordt vermoedelijk het werk geheel of grootendeels hervat. Waar echter nog uit verschillende plaatsen berichten komen over plannen tot doorzetting is het zaak nog nader berichten af te wachten voor men naar Duitsland gaat.